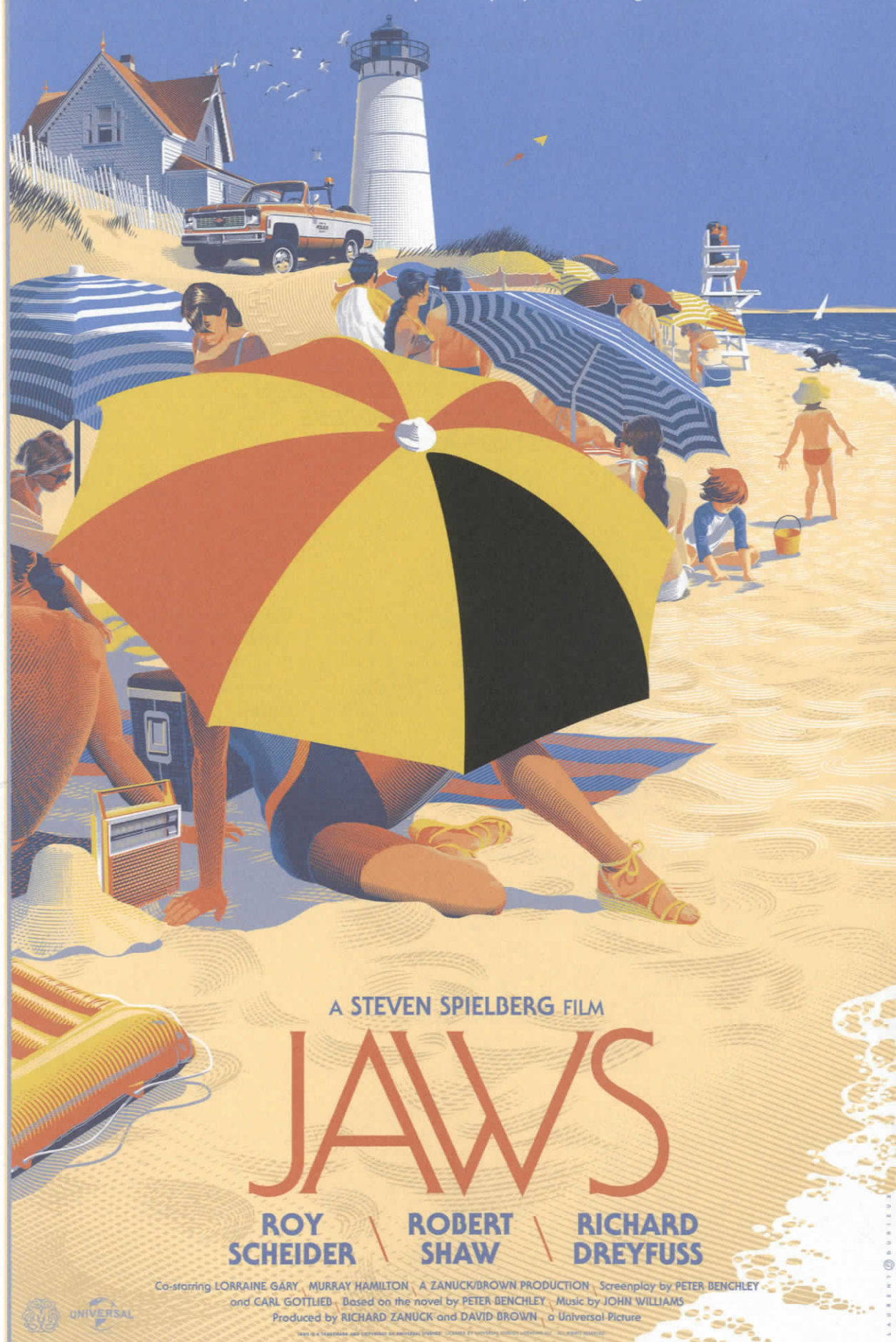

It's a beautiful day, the beaches are open and people are having a wonderful time...

Affiche van Laurent Durieux

Strippgidsfestival Turnhout

Rondlopen als in een 3D-striptekening

TOON HORSTEN:
"DURIEUX IS BEROEMD IN HOLLYWOOD. COPPOLA IS EEN FAN. IN TURNHOUT KRIJGT HIJ ZIJN EERSTE GROTE EUROPESE RETROSPECTIEVE"

Midden juni opent het Strippgidsfestival 2015 in de Turnhoutse Warande. Als oudste en grootste stripfestival in Vlaanderen weet het zowel de incrowd als een ruimer publiek te boeien met het kruim van internationaal gerenommeerde striptekenaars, illustratoren en cartoonisten. Festivalorganisator en Strippgids-hoofdredacteur Toon Horsten doet een boekje open over wat er allemaal te zien is.

Kan je het strippgidsfestival in Turnhout vergelijken met de Stripdagen van Haarlem of het festival van Angoulême?

Toon Horsten: "Tja, hoe belandt een strippgidsfestival in een stadje als Turnhout? Oorspronkelijk was het een eenmansproject van stadsambtenaar Jan Smet, die in 1974 met de Strippgids begon. Toen Willy Vandersteen in 1977 een stripprijs won in Angoulême, was er plots het besef dat er in België niks was. Toen ontstond het idee om zelf een festival

met een prijs op te richten – de Strippgidsprijs, later de Bronzen Adhemar. Sinds 2003 is dat de Vlaamse Cultuurprijs voor de Strip. Het festival is eigenlijk ontstaan uit die prijsuitreiking. Een tweede Angoulême is het niet, maar in Vlaanderen is het wel het enige met zo'n geconcentreerd, niet-toeristisch aanbod."

Als hoofdredacteur van de Strippgids stel je zelf het festivalprogramma samen.

Horsten: "Strippgids is geëvolueerd tot een kenniscentrum over – vooral – de Vlaamse strip. Wie het blad leest, weet zo ongeveer wat er omgaat in het wereldje. De Strippgids verschijnt vier keer per jaar op een goeie honderd pagina's. We behandelen ook buitenlandse strips, net zoals op het festival soms buitenlandse striptekenaars aan bod komen, maar de focus ligt toch vooral op Vlaams werk. En terecht, want de kwaliteit ligt hoog. En mensen die je via het blad leert kennen, belanden ook wel eens op het festival, uiteraard."

Publiekstrekkingen zijn zeker Jan Van Der Veken, Joost Swarte en Ever Meulen, net als de wereldberoemde Brusselaar Laurent Durieux. Allemaal illustratoren, niet zozeer striptekenaars. **Horsten:** "Wel, Joost Swarte en Ever Meulen hebben ook strips gemaakt. Ze zijn er zelfs groot in geworden. Ze volgen alle drie de klare lijn van Hergé, maar ook de stijl van Edgar P. Jacobs in Blake & Mortimer. Onze andere headliner, de Brusselaar Laurent Durieux, is begonnen als striptekenaar. Hij stapte over naar de reclamewereld en besloot vijf jaar geleden om affiches te gaan maken. Daardoor werd hij vooral in Hollywood bekend, waar hij nu onder meer Coppola onder zijn fans mag rekenen. Durieux is beroemd, hoor: zijn komst naar het festival kwam zelfs aan bod in Paris-Match. Hij krijgt hier zijn eerste grote Europese retrospectieve. Al zijn affiches zullen te zien zijn. Durieux was meteen enthousiast. Leuk, want hij spreekt een ruim publiek aan."

Laatste Robbedoes-cover, getekend door Luc Cromheecke

En dan zijn er nog wat last-minute verrassingen: Luc Cromheecke, Serge Baeken... en Kinky en Cosy.

Horsten: "Cromheecke maakte strips voor Robbedoes, hij heeft nog de laatste cover getekend. Later ging hij door voor Spirou. Tom Carbon, een van zijn personages, is ook wel eens getekend door Franquin. Aan Vlaamse kant is hij niet zo bekend. Wij brengen een overzicht van zijn hele carrière, met ook foto's en brieven voor de echte stripliefhebbers. En dan is er nog een kleinere tentoonstelling met werk van illus-

trator, tekenaar en cartoonist Serge Baeken, de broer van dichter Vitalski. De 'Kinky & Cosy-experience' is ook tof: je stapt een container binnen, wordt gebrainwasht en komt er weer uit als Kinky of Cosy. Het is ook op het festival van Angoulême te zien geweest en op Napoli Comicon 2015. Heel laagdrempelig, voor kinderen van 7 tot 77."

Van Der Veken, Swarte en Ever Meulen zijn te zien in de Villa Schellekens, niet in de Warande zelf.

Horsten: "Die modernistische villa uit de jaren dertig was de woning van architect Jozef Schellekens. Het moet zowat een UFO geweest zijn in de Kempen van toen. Het is de perfecte locatie, het lijkt wel een 3D-tekening van Jan Van Der Veken. Die houdt er tijdens het fes-

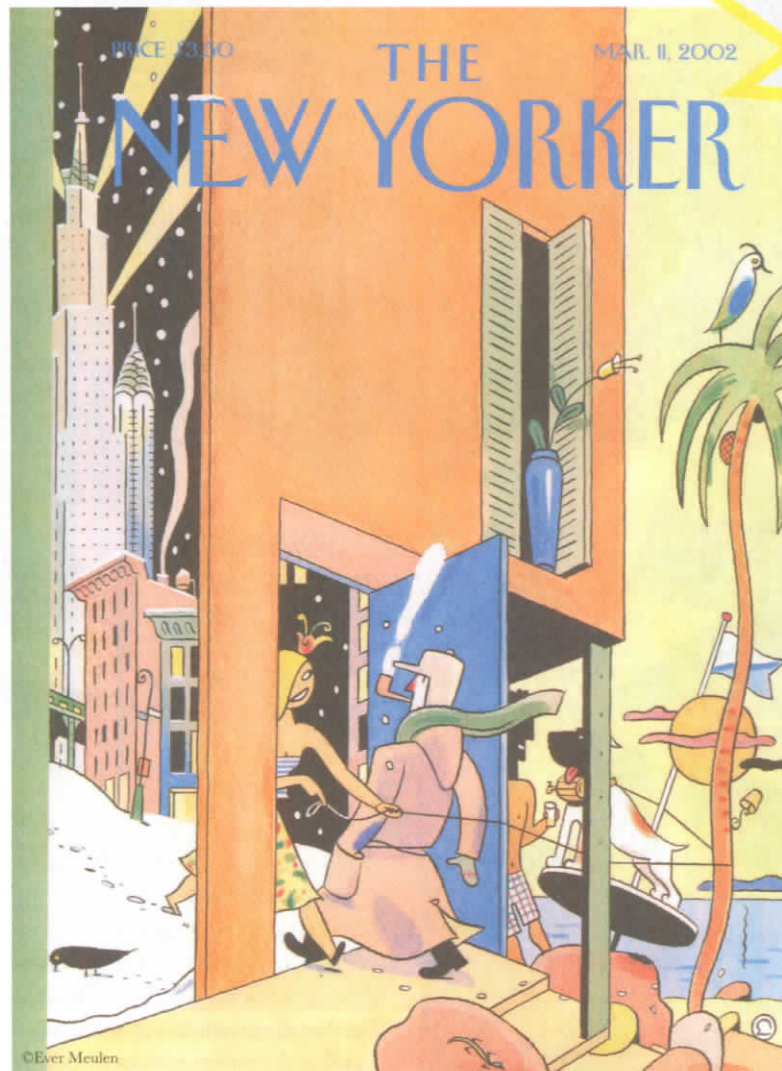
TOON HORSTEN:
"DE MODERNISTISCHE
WONING VAN ARCHITECT
JOZEF SCHELLEKENS UIT DE JAREN
DERTIG MOET ZOWAT EEN UFO
GEWEEST ZIJN IN DE KEMPEN
VAN TOEN"

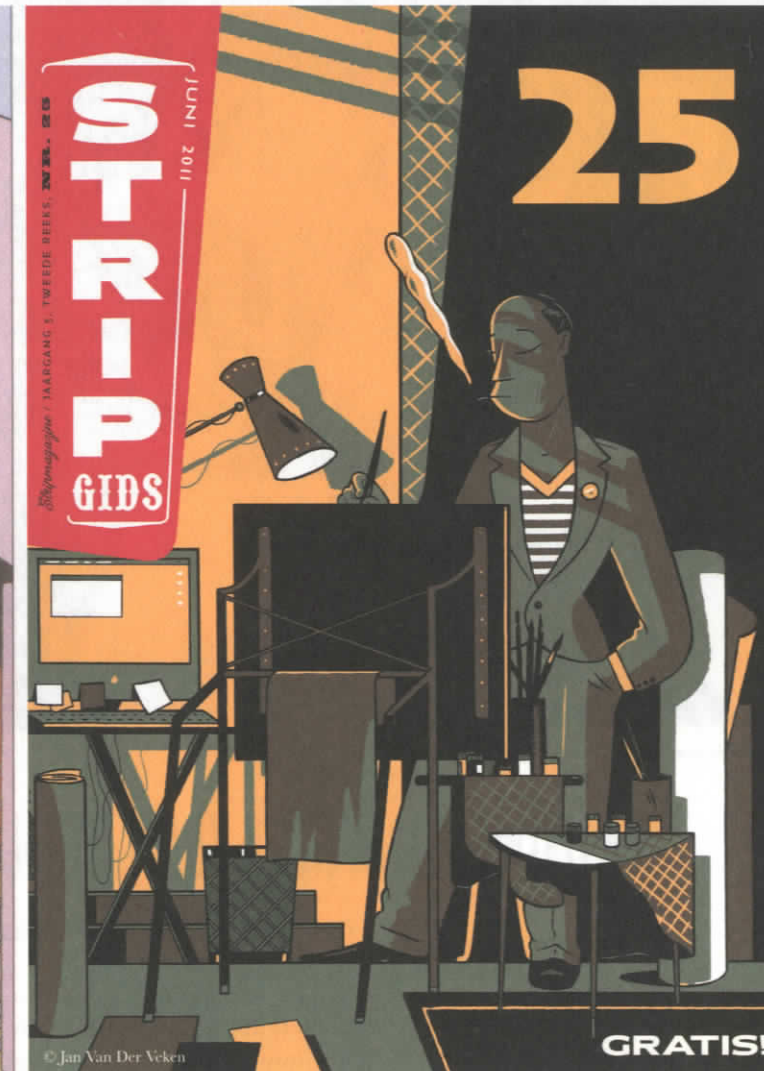
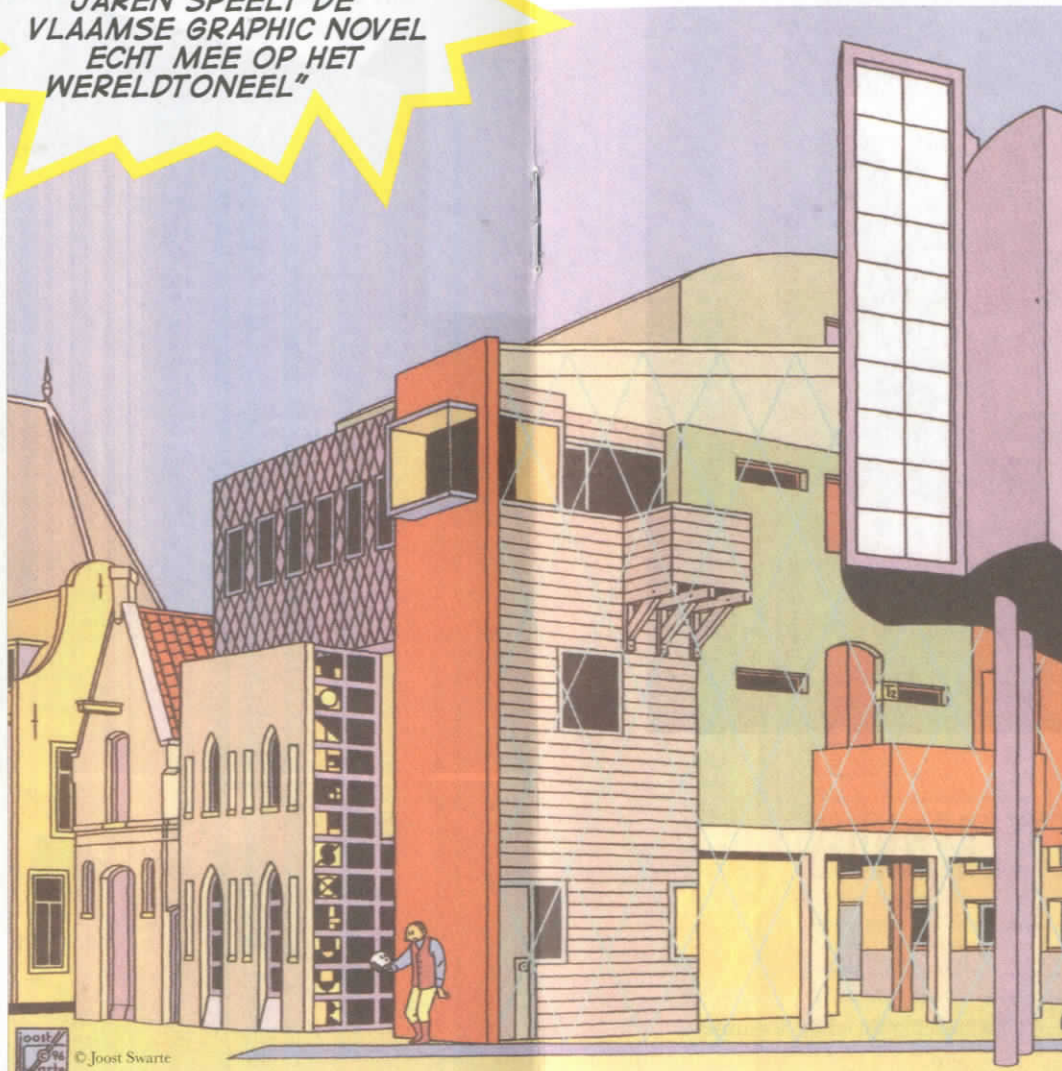
tival zijn 'Fabrica Grafica Werkstätte' - Jan werkt onder de naam Fabrica Grafica - samen met zijn voorbeelden van een generatie voor hem: Joost Swarte en Ever Meulen. De drie illustratoren uit de Lage Landen die covers maakten voor de New Yorker, onder één dak! Joost antwoordde meteen na twee foto's gezien te hebben van de villa: hier wil ik bij zijn! Ze komen elk drie keer aan het woord op 13 juni. De zoon van Jozef Schellekens, Paul, komt ook vertellen over het huis van zijn vader."

Wat je noemt een retrofuturistische ervaring.

Horsten: "Het oeuvre van de klare lijn viel samen met de opkomst van het modernisme. Eén lijn moet de juiste zijn. Dat is het grote verschil tussen de school van Franquin en

TOON HORSTEN:
"DE LAATSTE
JAREN SPEELT DE
VLAAMSE GRAPHIC NOVEL
ECHT MEE OP HET
WERELDTONEEL"

de School van Hergé. Franquin was een supergetalenteerde tekenaar, heel spontaan. Hergé was de man van de compositie. Als Kuifje in een ruimte zit en er rinkelt een telefoon op de achtergrond, dan zie je als lezer eerst die telefoon. Bij Franquin moet je goed kijken wat er allemaal omheen gebeurt. Hergé vond Franquin een veel groter talent, maar Hergé is wel de meester van een heel verhaal in één beeld. Dat sluit aan bij wat Jan Vander Veken, Ever Meulen en Joost Swarte doen."

Kan je stellen dat de Belgische strip nog steeds een soort exportproduct is?

Horsten: "De Belgische, niet zozeer de Vlaamse strip. Suske en Wiske, Jommeke en Nero verpulverden in Vlaanderen alle verkooprecords, maar niet daarbuiten. Tintin en Spirou daarentegen: de wereld. Morris of Bob de Moor zijn wereldberoemd. De uitgeverijen - Dargaud, Lombard, Casterman - bestaan nog, maar werden opgeslokt door internationale uitgeversgroepen. Aan

Vlaamse kant is zelfs Vandersteen vrij lokaal gebleven. Maar de laatste jaren speelt de Vlaamse graphic novel echt mee op het wereldtoneel, hoewel je dat in oplagecijfers niet moet overdrijven. Judith Vanistendael doet het goed, ook al verkoopt ze geen tienduizenden exemplaren. Ook Brecht Evens telt internationaal echt mee. In hun kielzog heb je Brecht Vandenbroucke, Sam Vanallemersch en Ben Gijsemans... Zij zijn tegelijk illustrator én graphic novelist. Gijsemans is echt heel straf,

zijn debuutalbum wordt uitgegeven door Jonathan Cape in de UK en Dargaud in Frankrijk. Olivier Schrauwen houd ik ook in het oog. En dan doe ik er vele anderen tekort hoor."

Vanwaar eigenlijk jouw grote belangstelling voor strips? Je bent er al heel lang mee bezig...

Horsten: "Ik ben een omnivoor, maar ik schrijf ook heel graag over strips. Zoals *De kinderen van Kuifje*,

over de erfgenamen van Hergé. Als Kiekeboefan van het eerste uur maakte ik ook een autobiografie van Merho in interviewvorm, *Merho. Zwart op wit*. En vorig jaar hebben we alle grote interviews uit de eerste reeks van Strippgids in boekvorm uitgegeven onder de noemer *Vlaamse Reuzen. De complete Strippgids-interviews 1974-2001*. Jan Van Der Veken heeft er de cover voor gemaakt!"

W.D.H.

Strippgidsfestival met Fabrica Grafica Werkstätte 13.06.2015
De expo's van Luc Cromheecke en Laurent Durieux lopen tot 16.08.2015
www.festival.strippgids.org